A°. 1808. N°. 27.

KONINKLIJKE COURANT.

Maandag *den* 1 *Februarij.*

De Akten van het Gouvernement van de Geconstituëerde Magten, in de Koninklijke Courant geplaatst, zijn *officiëel.*

NB. Alle Brieven, Stukken, Pakketten, Advertentiën, Gelden, enz., aan deze Courant gerigt, moeten *franco* of *vrachtvrij* toegezonden worden, onder het adres aan *den Directeur der Koninklijke Courant*, te *Utrecht.*

HOLLAND.

UTRECHT *den* 31 *Januarij.*

BIJ onderscheidene Koninklijke Decreeten en Besluiten, van den 24 dezer maand, zijn gedaan de navolgende benoemingen, als:

Van den Luitenant-Generaal *Bruce*, tot Kommandant van het Arrondissement Amstelland; zullende deszelfs Hoofdkwartier gevestigd zijn te Haarlem.

Van de Aides-de-Camp van Zijne Majesteit, de Generaals-Majoors *Vichery* en *Bruno*, tot Kommandanten van de Arrondissementen Maasland en Utrecht, bij afwisseling.

Van den Eersten Luitenant in het 7de Regiment Infanterie *M. Bosch*, tot Luitenant van de 2de Compagnie Veteranen, in plaats van den Luitenant *van Essen*, overleden.

Bij de geconserveerde Trein-Compagnie, tot Eersten Luitenant, *H. Groot Jasper*; tot Luitenant, *J. Cousynse.*

Van den Heer *P. H. Mesch*, tegenwoordig Commis der Magazijnen van Oorlog te Vlissingen, tot Commis der Magazijnen van Oorlog te Veere.

Bij Koninklijk Besluit van den 25 dezer maand, is gedaan de navolgende benoeming:

Van den Heer *A. Ypey*, Hoogleeraar te Franeker, tot Lid in de Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt, in het Departement Friesland, en zulks in plaats van den Heer *J. Mulder*, als Hoogleeraar, van Franeker, naar Groningen vertrokken.

Bij Koninklijk Decreet van den 28 dezer, zijn gedaan de navolgende benoemingen ter Koninklijke Secretarij:

TOT SECRETARIS ARCHIVIST.

De Heer *S. Dasseveel.*

TOT CHEFS DE BUREAU.

De Heeren *J. D. van den Bosch.*
D. Boellaard.
L. C. Mazel, en
A. F. Tinne.

TOT SECRETARISSEN der SECTIEN uit den STAATS-RAAD.

De Heeren *A. de Mist*, bij de eerste Sectie.
J. E. de Mey, bij de tweede Sectie.
J. Douw Loke, bij de derde Sectie, en
A. Claudoré Udemans, bij de vierde Sectie.

Wij hebben bij onze Courant van gister, ten einde aan het verlangen der Lezers te voldoen, het Besluit van het Wetgevend Ligchaam over de inlijving van Oost-Friesland voorloopig in een Bijvoegsel medegedeeld; hetzelve heeft ondertusschen eerst zijn volle beslag gekregen door de navolgende, op den 30 Januarij door Z. M. gearresteerde

WET.

LODEWYK NAPOLEON, door de gratie Gods en de Constitutie des Koningrijks, Koning van Holland, Connêtable van Frankryk.

Het Wetgevend Ligchaam goedgekeurd hebbende de Voordragt, door Ons daartoe gedaan:

Hebben Wij gedecreteerd en decreteeren het navolgende:

Art. 1. Oost-Friesland, het Land van Jever, en de Heerlijkheden Varel en Knipshausen, aan den Koning afgestaan bij Art. 1 en 5 van het Traktaat, op den 11 November 1807 tusschen den Koning en Zijne Majesteit den Keizer der Franschen, Koning van Italiën, gesloten, zullen met het Koningrijk worden vereënigd, en het 9de Departement van hetzelve uitmaken, onder de benaming van het Departement Oost-Friesland.

Het gedeelte van het eigenlijk gezegde Oost-Friesland, gelegen ten Westen van de Eems, zal echter daarvan zijn uitgezonderd, en een gedeelte uitmaken van het Departement Groningen.

2. De Koning zal de verdeeling van het Departement Oost-Friesland in Kwartieren, mitsgaders de Administratie in hetzelve Departement, op den voet der andere Departement van het Koningrijk, regelen.

3. Het getal der Leden van het Wetgevend Ligchaam wordt met twee voor het Departement Oost-Friesland vermeerderd; zullende 'er echter voor de eerste reize drie Leden worden benoemd; doch welker eerst aftredende niet zal worden geremplaceerd, terwijl, gedurende den tijd zijner Sessie, doch langer niet, het getal der Leden van het Wetgevend Ligchaam mitsdien met drie zal vermeerderd zijn; en zulks alles ingevolge het Conserveerde ten dezen opzigte bij Art. 5 der Wet bij de Constitutie van het Koningrijk gevoegd. De tijd van aftreding van deze Leden zal bij lot worden bepaald.

4. De eerste benoeming der Leden van het Wetgevend Ligchaam voor het Departement Oost-Friesland, zal dadelijk, en zonder voorafgaande Nominatie van Candidaten, door den Koning geschieden; de vervulling van vaceerende Plaatsen, voor hetzelve Departement, zal plaats hebben op de wijze, voor de andere Departementen van het Koningrijk, bij de Wet bepaald.

5. Het tegenwoordig Decreet zal worden gepubliceerd, en in het Bulletin der Wetten geïnsereerd.

6. Onze Ministers van Binnenlandsche Zaken en van Justitie en Politie zijn belast met de executie van het tegenwoordig Decreet.

Gegeven te Utrecht, den 30 Januarij van het jaar 1808, en van onze Regering het derde.

(*geteekend*,) LODEWYK.

De Minister van Justitie en Politie, C. F. VAN MAANEN.

Wegens den Koning, De Raad-Secretaris, (*geteekend*,) J. H. APPELIUS.

Volgens dispositiën van Zijne Majesteit den Koning, mag aan niemand worden toegelaten, zich naar de Eilanden langs de geheele Kust van Friesland, Groningerland en Oost-Friesland, of naar, het Eiland Texel te begeven, ten zij voorzien van een Paspoort, *gratis* afgegeven door de Regering der Woonplaats van den Reiziger, en kosteloos gevisëerd door de daartoe van wegens Zijne Excellentie den Minister van Justitie en Politie gequalificeerde Personen, op de volgende plaatsen, waar langs of over men alléén naar of van de gemelde Eilanden mag vertrekken; als in Friesland: langs of over de Nieuwezylen, Ezumazyl, Holwert, Harlingen, Makkum, Workum, Hindelopen, Stavoren, Tacozyl en de Lemmer. In Groningen: langs of over den Zoltkamp, en in Overysel: langs of over Blokzyl, Vollenhoven, Zwartsluis, Genemuiden, Hasselt en Campen; mogende de communicatie en passage op en van Ruttumer-oog alleenlijk plaats hebben van en op Warsum, vice versa; terwijl alle Personen, van of op een dier Eilanden komende, en niet voorzien zijnde van een Paspoort, in voege voorsz. afgegeven en gevisëerd, zullen worden gearresteerd, en naar exigentie van zaken behandeld.

MIDDELBURG *den* 24 *Januarij.*

Men verneemt, dat de Heer *van Poelen van Nuland*, te Dordrecht, aan den Heer Land-Drost van dit Departement eene somme van *zes-honderd* Guldens heeft toegezonden, ter ondersteuning der ongelukkigen, die door den jongsten Watervloed in de diepste ellende gedompeld zijn; onder verklaring, dat deze gift, bij eene eventuëele algemeene Collecte, niet door hem in aanmerking zoude genomen worden. Wij hopen, dat dit edelmoedig voorbeeld door vele anderen zal worden gevolgd, en daar door gelegenheid gegeven, om het lot der slagtoffers van dien rampspoed, zoo veel mogelijk, te verzachten.

Onlangs zijn te 's Heeren-Arendskerke, in Zuid-Beveland, een Huis en twee Schuren, op het midden van dat Dorp staande, door een zwaren Brand geheel in asche gelegd. De aanliggende Huizen zijn, door den vlijt der ingezetenen, gelukkiglijk bij tijds gered gebleven.

FRANKRYK.

PARYS *den* 25 *Januarij.*

In den Moniteur van gister zijn twee Keizerlijke Decreeten geplaatst, ten opzigte der beide gewigtige Senatus-Consulten, in onze vorige gemeld. Het eerste derzelven bevat de navolgende Artikels:

Art. I. Tachtig duizend Opgeschrevenen der Conscriptie van 1809 worden ter beschikking van het Gouvernement gesteld.

II. Zij zullen gekozen worden onder de jonge lieden, die van den 1sten Januarij 1789 tot den 1sten Januarij 1790 geboren zijn.

III. Zij zullen, wanneer zulks verëischt wordt, gedurende den loop van het tegenwoordig jaar gebruikt worden, om de Legioenen van Binnenlandsche Reserve, en de Cadres der onderscheidene Regimenten, wier Depôts in Frankryk zijn, voltallig te maken.

IV. Het tegenwoordig Senatus-Consult zal, bij eene Boodschap, ter kennis van Z. K. en K. M. gebragt worden.

De beweeg-gronden van het Keizerlijk Decreet, wegens de conscriptie van 1809, werden, door den Staats-Raad *Regnauld*, aan den Behoedenden Senaat opgegeven, in de volgende Aanspraak:

MONSEIGNEUR! SENATEURS!

Toen uwe wijsheid de Conscrits van 1808 onder de vaandelen riep, strekten uwe wenschen zich uit naar den Vrede, die door luisterrijke overwinningen was voorbereid.

Toen wildet gij nieuwe middelen vaststellen, zoo om te overwinnen, als om Vrede te sluiten.

De uitkomst heeft uwe hoop overtroffen. Het vuur des Oorlogs is op het Vaste Land uitgedoofd; de twee grootste Souvereinen der wereld bezwoeren onderling eenen duurzamen Vrede, en Europa haalde op nieuws adem.

Maar 'er bestaat een Gouvernement, voor hetwelk de rust van Europa eene oorzaak van wanhoop, de Vrede een voorwerp van afgrijzen, de tweedragt eene behoefte, en de Oorlog de eenige hoop is.

Engeland heeft, op het aanbod van eene edelmoedige bemiddeling, aan hetzelve door den Keizer van Rusland gedaan, geantwoord, door zijnen oudsten Bondgenoot te vuur en te zwaard te bevoorlogen, door nog plegtiger dan te voren zijne verfmading van het regt der Volken bekend te maken, nog onmenschelijker dan te voren het grondbeginsel van eenen eeuwigen Oorlog aan te kondigen.

De verontwaardiging van alle Souvereinen is het antwoord geweest op de onregtvaardige Manifesten, de listige verklaringen en de barbaarsche handelingen van het Kabinet van St. James.

De voorspellingen, welken de Redenaars van Zijne Majesteit, een jaar geleden, van deze Tribune aan u deden, zijn vervuld.

„ Uit den boezem van dat Vaste Land, (zeiden wij,) hetwelk Engeland heeft willen in vlam zetten, moet hetzelve voortaan een verschrikkelijke Oorlog aangedaan worden."

„ Door die beginselen, welke Engeland op alle Zeeën aangenomen heeft, op alle de Europische Kusten tegen hetzelve aantewenden, zal men het terugbrengen tot de oude beginselen van het regt der Volken en der beschaafde Natiën."

„ Door zijne Schepen van alle de Kusten, waar wij Soldaten en Bondgenooten hebben, te verbannen, zal men het Engelsch Ministerie straffen voor zijne misdadige onwilligheid, om den Vrede aan de wereld te geven."

Dit waren, SENATEURS! de woorden, welken wij tot u spraken, toen wij de Conscriptie van 1808 vroegen; en ziet nu, hoe 'er indedaad een heilig en magtig verbond is tot stand gebragt, om de Engelsche Oligarchie te straffen, het regt der Volken te verdedigen, en de menschlijkheid te wreken.

Van de Baltische tot de Middelandsche Zee, van den Nyl tot de Newa, blijven 'er voor de Schepen van Groot-Brittannië naauwlijks eenige kusten, waar zij kunnen landen, naauwlijks eenige punten, welken het hun vergund is aantedoen.

Maar het is niet genoeg, door eene regtvaardige wedervergelding deze verschrikkelijke uitsluiting van Engeland buiten de wet der Volken te proclameeren; het is noodzaaklijk, dat het ook niet gelaten worde in het gerust bezit van zijne onregtvaardige heerschappij op eene eenige van zijne Kusten, in eene eenige zijner Koloniën, op een eenig punt des Aardbols, van waar het nog niet verbannen is.

Engeland moet, uit het eene Werelddeel verstoten, en in alle anderen bedreigd, niet weten, waarheen het die geringe krijgsmagten, waarover het te beschikken heeft, zal wenden; en onze Armeeën, gedrochter dan ooit, moeten zich gereed houden, om onze zegepralende en wrekende Adelaars in zijne bezittingen over te brengen.

Dit, mijne Heeren, zijn de beweegredenen, welke Zijne Majesteit hebben doen besluiten, om eene nieuwe Conscriptie van u te vragen.

De ligting der vorige is, gelijk gij voorzien hadt, de waarborg geweest van den Vrede op het Vaste Land; de ligting der tegenwoordige zal het voorteeken zijn van den Vrede ter Zee.

De plundering van het Arsenaal en de Haven van Koppenhagen, en het vertrek der Portugeesche Vloot, hebben het Vaste Land nog niet zonder Schepen gelaten.

Onze Legioenen kunnen de Engelsche Militie nog bereiken; Ierland mag nog op onderstand tegen de onderdrukking hopen; Indiën mag nog op verlossers wachten.

En terwijl onze oude Keurbenden op marsch zijn, om de verschijning der dagen van regtvaardigheid te vervroegen, zullen nieuwe Legioenen van jonge braven zich in de krijgstucht en de kunst des Oorlogs oefenen, onder het vaderlijk oog dier krijgskundige Overigheidspersonen, dier Generalen-Senateurs, die, met zulk eenen gelukkigen ijverb reeds braven gevormd hebben, geschikt om dezulken te vervangen, welken de Oorlog aan het Vadetland ontrukt, of het afscheid aan hunne Familiën teruggegeven heeft.

Zijne Majesteit zal eenen overvloed van middelen hebben, om zijne vredelievende oogmerken te bereiken, of zijne krijgskundige ontwerpen uit te voeren.

Bij de magtige Armeeën van zijne getrouwe Bondgenooten zal Zijne Majesteit de Keizer en Koning, tot de algemeene verdediging en zegepraal, zulk eene onzaggelijke menigte voegen, dat de uitslag niet lang twijfelachtig zal kunnen blijven.

Zulk eene regtvaardige zaak zal niet vergeefs door zoo vele krachten verdedigd, door zoo vele Mogendheden beschermd worden.

Een verbond, zoo indrukmakend door zijne beginselen, zoo edelmoedig in zijne staatkundige inrigting, zoo regtvaardig in zijne bedoeling, zoo onzaggelijk door zijne hulpmiddelen, zal eindelijk onze vijanden door vrees tot regtvaardigheid, of door de overwinning tot onderwerping brengen.

Op deze Aanspraak, laat de Moniteur volgen drie Rapporten, reeds voor eenige weken, door de Ministers van Buitenlandsche Zaken en van Oorlog, aan Zijne Keizerlijke Majesteit gedaan, over den staat van Zaken met Portugal en Engeland. Deze hoogstbelangrijke stukken zijn van den navolgenden inhoud:

Eerste Rapport van den Minister van Buitenlandsche Zaken.

SIRE!

Het Traktaat van Tilsitt had den Vrede op het Vaste Land hersteld: het gaf hoop op eenen Vrede ter Zee. Twee groote Mogendheden vereenigden zich, om dien aan de Wereld te schenken. Uwe Majesteit hoog dien aan Engeland voor. Rusland bood zijne bemiddeling aan. Wie zou niet gewaand hebben, dat Frankrijk en Europa de rust konden te genieten, naar welke zij haken, en dat Uwer Majesteits wenschen, om dit eenigst en edel doel van uwen arbeid, uwe zegepralen, uwe ontelbare opofferingen te bereiken, eindelijk vervuld zouden worden? Maar, eene nieuwe woede had zich van Engeland meester gemaakt. Over den Vrede op het Vaste Land verbitterd, heeft het Ruslands bemiddeling op eene voor die groote Mogendheid beledigende wijze verworpen; op het aanbod van Vrede, door Uwe Majesteit gedaan, heeft het geantwoord door de Expeditie van Koppenhagen, en alzoo het zegel gedrukt op de vijandelijkheden, die het reeds lang tegen alle de Neutralen pleegde, wier vlag het hoonde, wier koophandel en onafhankelijkheid het aanrandde.

Uwe Majesteit, tegen wien dit hatelijk stelsel van gedrag gerigt was, had voorzeker het regt, de Mogendheden van het Vaste Land opteroepen, om hare neutraliteit tegen Engeland te handhaven, en niet langer tot werktuigen te dienen aan de jaloersche haat dier Mogendheid. Hoogstdezelve had regt, om van geheel Europa te vorderen, dat het zou medewerken tot herstel van den Vrede der Zeeën, welks behoefte Europa zoo dringend gevoelt, en tot vestiging van het ware volks-regt ter zee, welk Engeland zoo openlijk verklaart, niet langer te willen eerbiedigen. Welk een verbond kan door de menschlijkheid meer geregtvaardigd, en door dierbarer belangen der Natiën geboden worden!

De Engelschen miskennen de Souvereiniteit aller Gouvernementen: alle Gouvernementen moeten dus zich in staat van Oorlog tegen de Engelschen stellen: zij zijn zulks verschuldigd aan het gevoel hunner waardigheid; zij zijn zulks verschuldigd aan de handhaving van het geluk en de eer hunner Volken; zij zijn zulks verschuldigd aan alle de pligten, die de Souvereinen van Europa onderling verbinden.

Engeland schendt de regten der Souvereinen, door de Schepen, die onder de Vlag eener andere Mogendheid varen, te dwingen, zich door Engelsche Schepen te laten visiteeren, van den weg af te wijken, welken hunne handel hun doet kiezen, en van de bestemming, door hunnen Souverein gewettigd; het schendt die regten, door de Vaartuigen naar Engelsche Havens te slepen, en die, zonder achting voor de papieren, waar van zij voorzien zijn, of voor de Vlag, die zij voeren, te behandelen als door niemand erkend en door niemand gegarandeerd.

Door de stelregel van blokkade, welken de Engelschen hebben ingevoerd, hebben zij de onafhankelijkheid aller vlaggen genoond: zij hebben het Staatsregt aller tijden geschonden, als hetwelk alleen dan eene Vesting in staat van blokkade verklaart, wanneer zij ter Zee en te Land is ingesloten, en gevaar loopt om genomen te worden. Alsdan verlooft het regt van blokkade, te beletten, dat niet eene Vesting hulp erlange, of gemeenschap naar buiten onderhoude; doch, door dit regt uitte strekken tot niet geblokkeerde Havens, tot geheele Rijken, tot onafmeetbare Kusten, langs welken zij ter naauwernood eenige Brikken, eenige Fregatten hadden, hebben de Engelschen niet alleen hunne Vijanden aangetast, maar ook de neutrale Mogendheden, wier waardigheid, wier pligt zelf vordert, dat zij hunne regten doen eerbiedigen.

'Er is geen Souverein in Europa, die niet erkent, dat, wanneer zijn grond, zijn regtsgebied, ten nadeele Uwer Majesteit geschonden wierden, hij daar voor verantwoordenlijk zijn zou. Indien een Fransch Schip in de Haven van Triëst, of in die van Lissabon, wierd aangehouden, zou het Gouvernement van Portugal, of de Souverein, aan wien Triëst behoort, deze geweldadigheid en de schade, aan Onderdanen Uwer Majesteit aangedaan, als eenen persoonlijken hoon moeten beschouwen: zij zouden niet mogen aarzelen, om Engeland door geweld te dwingen, hunne Havens en hun grondgebied te eerbiedigen. Indien zij een ander gedrag hielden, zouden zij zich tot medeplichtigen maken aan de schade, door Engeland aan Uwe Onderdanen toegebragt, tenzij zij zich in staat van Oorlog met Uwe Majesteit stellen.

Toen het Portugeesch Gouvernement geduld heeft, dat zijne Schepen door Engelsche Schepen gevisiteerd wierden, is de onafhankelijkheid dier regering, met eigen goedkeuring, door den hoon hare Vlag aangedaan, geschonden, even als zij zulks geweest zou zijn, wanneer Engeland het Portugeesche grondgebied of havens geschonden had.

De Schepen eener Mogendheid zijn als het ware gedeeltens van haar grondgebied, die op de Zeeën drijven, en die, onder bedekking van hare Vlag, dezelfde onafhankelijkheid genieten, en tegen dezelfde aanrandingen beveiligd moeten zijn.

Dit gedrag van Portugal gaf aan Uwe Majesteit het regt, om die Mogendheid de keuze voortestellen, om of gemeene zaak met Frankrijk te maken, door de regten harer Vlag te handhaven, en den Oorlog aan Engeland te verklaren, of beschouwd te worden als medepligtig aan het nadeel, welk uit deze schending voor Uwer Majesteits belangen ontspruiten mogt.

Alzoo heeft men de noodzakelijkheid erkend, om dergelijke maatregelen tegen Engeland te nemen, alle de Havens voor hetzelve te sluiten, en de woeste onbillijkheid van deszelfs grondbeginselen, bij wedervergelding, op hetzelve toetepassen. De vijand van het Vaste Land moet verbannen worden naar het midden der Zeeën, wier uitsluitende heerschappij hij zich aanmatigt.

In dezen toestand konden en moesten alle de Mogendheden van elkander eene onderlinge hulp verwachten. De afval van eene eenige harer was eene inbreuk op de Wetten van vertrouwen en van belang, die allen verbonden: hij verbrak den beschermenden keten, die het Vaste Land omvatte; hij opende voor Engelands Koophandel een misdadigen toegang, terwijl alle de overige Staten hunne pogingen vereenigden, om aan hunnen gemeenen vijand Europa's markt te ontrukken.

En op welk een oogenblik heeft Portugal de zaak des Vasten Lands verraden? Had Engeland reden, om nog op eenen Bondgenoot te hopen, toen het, zijne geweldadigheden over alle Zeeën uitstrekkende, de nieuwe wereld niet minder dan de oude bedreigde, zonder reden of terging de Vlag der Amerikanen aanrandde, en hunne eigene Kust met hun bloed besproeide; toen het, door de rampen van Koppenhagen, dat het te midden van den Vrede verdedigingloos verraschte, zich eene schandelijke vermaarheid verschaffende, eenen treurigen en bloedigen roof zocht in de plundering van de Arsenalen dier Hoofdstad.

Dit en deze ergerlijke zamenspanning van het Portugeesch Gouvernement met Engeland klimt reeds tot vroegere tijden op. Toen Engeland in 1806 bedoelde, om den Oorlog, dien Uwe Majesteit zoo roemrijk geëindigd heeft, weder te doen ontbranden, zond het eene vloot naar Lissabon; de Ministers hielden Conferentiën; de tijd heeft derzelver doel en uitwerksels aan den dag gelegd.

Hebben de Engelsche Eskaders, die naar de Rivier de la Plata bestemd waren, hunne verzamelplaats niet te Janeiro gehouden? Hebben de troe-

gen, die zij te Buënos-Ayres, te Montevideo ontscheept hadden, niet uit Brasiliën proviand ontvangen? Die bijkand in afgelegene gewesten mogt Europa's opmerkzaamheid ontsnappen, maar het heft Portugal, in zijne havens, eene rust-, eene verversching-plaats zien verleenen aan de Engelsche Schepen, die tot de blokkade van Kadix bestemd waren, aan die, welke Constantinopolen en Egypten gingen aandoen, aan die, welke troepen ontschepen moesten in het Koninglijk Napels, om het tot opstand te drijven, aan die, welke Engelsche Koopwaren langs de geheele Kust der Middelandsche Zee moesten invoeren, niettegenstaande Portugal wist, dat de Havens van het Zuiden voor hun gesloten waren.

Een Fransche Consul, welken Portugal erkend, en als zoodanig in de Haven van Faro had toegelaten, is door den Intendant der Tollen uit zijn huis gerukt, naar de gevangenis gesleept, verbannen, en het Portugeesch Gouvernement heeft drie maanden lang geweigerd, voldoening voor dezen hoon te verleenen.

Betuigingen van onzijdigheid waren een ontoereikend dekmantel voor een zoo vijandig gedrag: het Hof van Lisabon moest zonder omwegen voor zijne denkwijze uitkomen. Uwe Majesteit deed het voorslaan, om tot het stelsel van het Vaste Land toetetreden; voor dezen prijs zou alles vergeten geweest zijn.

Dit stelsel omhelzende, was Portugal aan uwe Majesteit eene waarborg van deszelfs gevoelens schuldig, en daar het geduld had, dat Fransche en Fransche Goederen, aan boord van deszelfs Schepen, door de Engelschen werden opgeligt, moest het, op eisch uwer Majesteit, de Engelschen in Portugal reizende aanhouden, en de Engelsche Koopwaren in beslag nemen, als gijzelaars voor uwe Onderdanen, en als schadevergoeding voor hun verlies.

Doch, wel verre van aan den voorslag Uwer Majesteit te voldoen, heeft het Portugeesch Gouvernement geene andere zorg gehad, dan het Londensch Hof daar van te verwittigen, Engeland omtrent deszelfs belangen gerust te stellen, en aan hetzelve de veiligheid der Engelschen en hunner Goederen in Portugal te garandeeren. Het had noch de Fransche, noch derzelver Koophandel beschermd: de personen en de handel hunner vijanden zijn vrij en begunstigd geble en. Men belooft wel, zich met de zaak des Vasten Lands te vereenigen, zelfs aan Engeland den Oorlog te verklaren; doch men wil dien Oorlog, als het ware, in verstandhouding met Engeland voeren; aan hetzelve, onder eenen schijn van vijandschap, de middelen verschaffen, om met Portugal, en door Portugal met geheel Europa, zijnen handel voortezetten; eene wijze van Oorlog, die met eene trouwlooze onzijdigheid gelijk staat. Men vraagt uitstel van Engeland, en om tijd te winnen, bepaalt men, Uwe Majesteit door ijdele woorden te bedriegen; men wendt bedenkelijkheden voor aan zich van eenigen der gevolgen van den Oorlog, terwijl men er geenen meer heeft over dien Oorlog zelven, die alle banden verbreekt.

Vruchteloos heeft Uwe Majesteit, zich verwaardigende aan die voorgewende bedenkelijkheden gehoor te geven, uwen eersten eisch gewijzigd; dezelfde weigering is herhaald. Portugal doet beloften, doch vertraagt, onder verschillende voorwendselen, derzelver uitvoering. Nu eens wil men den Prins van Beyra, een twaalfjarig kind, naar Brasiliën zenden, om die Kolonie te verdedigen; dan wederom ziet men een Eskader uit de Middelandsche Zee te gemoet, het welk men in veiligheid op den Taag wil brengen.

Dus verwacht Portugal, in zijne eigene listen verward, en met het Londensch Hof wezenlijke, den Engelschen voordeelige, met Frankryk lijdelijke en bedriegelijke verbintenissen aangaande, hulp en raad van Engeland, trecht de uitvoering der bedreigingen van het Vaste Land te verschulven, en voor beiden zich vernederende, laat het blindelings, aan het lot der gebeurtenissen, de beangsten, ja misschien het aanwezen eener Natie over, die uit één mond haar Gouvernement smeekt, haar niet overtegeven aan eene Mogendheid, die zoo noodlottig voor alle derzelver Bondgenooten is.

Het tijdstip, welk uwe Majesteit tot het verwacht besluit bepaald, en dat dezelve goedgunstiglijk eene maand verschoven had, is verlooper. Portugal zelf heeft over zijn lot beslist. Het heeft zijne laatste banden met het Vaste Land verbroken, door de Fransche en Spaansche Gezantschappen in de noodzakelijkheid te brengen, om Lisabon te verlaten. Dus ontmaskert zich dan deszelfs vijandelijke gezindheid, waar over eene trouwlooze en dubbelhartige taal slechts een zwakken dekmantel wierp. Niet alleen zijn de Engelschen en derzelver goederen in veiligheid gebragt, maar de oorlogstoebereidselen, die Portugal maakt, zijn gerigt tegen Frankryk: het wacht, om openlijk uitebersten, niets meer dan de komst van het Engelsch Eskader en van de Armee, die Denemarken geplunderd hebben: eene dwaze hoop, die, zoo zij vervuld wierd, Portugals rampen ten top zou voeren. Uwe Majesteit zal het met droefheid zich onder uwe vijanden zien scharen; doch kan onmogelijk langer als vriend, of zelfs als neutraal, eene Mogendheid beschouwen, die afstand van hare onafhankelijkheid gedaan, die de eer harer vlag heeft laten schenden, en die, aan onze vijanden, uwer Majesteits belangen en die van geheel Europa opoffert.

Welke ook uwer Majesteits goedgunstige gezindheid jegens Portugal ware, het heeft zich met Frankryk in staat van Oorlog geplaatst. De Oorlog tegen Portugal is dus voor Uwe Majesteit eene moetjelijke maar noodzakelijke pligt geworden. Het belang des Vasten Lands, van hetwelk de Engelschen moeten uitgesloten worden, dwingt Uwe Majesteit, om dien Oorlog te verklaren. Langer uitstel zou alleen dienen, om Lisabon in handen der Engelschen te brengen.

Ik heb dus de eer, aan Uwe Majesteit voorteslaan, om aan de Portugeesche Legatie Paspoorten te doen toezenden, ten einde zij Frankryk verlate, en de betrekkingen van Vrede, die Portugal heeft willen breken, als ganschelijk verbroken te beschouwen.

Indien deze Oorlog Portugal het lot mogt doen ondergaan van zoo vele andere Staten, die als slagtoffers van Engelands vriendschap gevallen zijn, zal Uwe Majesteit, die zulke overwinningen geenzins wenscht, ongetwijfeld beseuren, dat het belang des Vasten Lands die noodzakelijk gemaakt hebbe. Uwe bedoelingen, die met Uwe magt gedurig hooger gerezen zijn, doen U in den Oorlog veel eer een geestel voor de menschheid, dan een nieuw uitzigt op roem beschouwen, en alle Uwer Majesteits wenschen zouden zijn, zich aan niets anders te moeten toewijden, dan aan den voorspoed van uw Rijk.

Ik ben, enz.

Fontainebleau, den 21 October 1807.

(*geteekend*,) CHAMPAGNY.

Tweede Rapport van den Minister der Buitenlandsche Betrekkingen.

SIRE!

Ik heb de eer onder het oog Uwer Majesteit te brengen het Rapport, welk den voorslag verzelde, dien ik gedaan, en Uwe Majesteit had goedgekeurd, om de Portugeesche Legatie terug te zenden, en alle banden van Vrede, die Portugal met Frankryk vereenigden, als verbroken te beschouwen. De uitkomst, Sire, heeft getoond, hoe veel men de meening omtrent Portugals gezindheid, welke ik aan Uwe Majesteit heb voorgesteld, gegrond was; hoe noodzakelijk de maatregelen van werkzaamheid en voorzorg waren, op dat tijdstip door Uwe Majesteit genomen, en zoo krachtig ondersteund door den snellen marsch uwer troepen. Vruchteloos heeft het Hof van Lisabon aan Engeland den Oorlog verklaard, twintig dagen nadat uw Minister Portugal verlaten had, en toen deszelfs Ambassadeur in dat Rijk was terug gekomen; te duidelijk was die maatregel met de Engelschen beraamd. Vruchteloos gaf dat Hof bevel tot het in beslag nemen hunner goederen; een Decreet, waaraan het zelfs toen genen schijn van uitvoering gaf, toen reeds alle Engelsche goederen van eenige waarde, en de Engelschen zelven, buiten bereik waren van al wat men tegen hen kon doen: deszelfs kwade trouw werd hier door slechts onbetwistbaar. Het heeft die zoo verre gedreven, dat een buitengewoon Ambassadeur door hetzelve afgezonden, (doch wel is waar niet over de grenzen van Portugal gekomen is,) op het oogenblik zelf toen, overtuigd, dat Uwe Majesteit zich niet had laten misleiden, het zijne vlugt met den Engelschen Minister en den Kommandant van het Engelsch Eskader beraamde; en weinige oogenblikken voor de tijding dier onverwachte gebeurtenis aankwam, bragt een Portugeesch Courier in Italiën aan uwe Majesteit nieuwe betuigingen van Portugals verknochtheid aan de gemeene zaak; hij kondigde de terugkomst aan van den Heer *de Lima*, die Lisabon niet verlaten heeft, en de aankomst van den buitengewonen Ambassadeur, Heer *de Marialva*, die waarschijnlijk, even als de Courier, ter goeder trouw aan de bedriegelijke voorgevens van zijn Hof geloof sloeg. Die ongelukkige Courier, met uitputting van alle zijne krachten in Italiën aangekomen, heeft aldaar met wanhoop vernomen, dat hij geen Gouvernement meer had.

Het doel van alle deze listen was klaarblijkelijk.

Portugal, aan Engelands zaak getrouw, vroeg dat Rijk om hulp, en wilde tijd winnen, om die af te wachten; doch Engelands hulp is voor deszelfs Bondgenooten altoos noodlottig geweest, en heeft ook ditmaal den Prins Regent alleen gediend, om zijne vlugt te beschermen, en het veilig zijner Staten te verzekeren.

Den 29 November is de Prins-Regent vertrokken aan boord van dat zelfde Eskader, hetwelk uitgerust werd, zeide men, nu eens om Engeland den Oorlog aan te doen, dan weder om den Prins van Beyra, Zoon van den Prins-Regent, naar Brasiliën overtezenden, ten einde die Kolonie te behoeden, zich aan de Engelschen overtegeven. Geheel het Huis van Braganço heeft zich, met al wat het wegvoeren kon, aan de Engelschen overgegeven, en Brasiliën zal voortaan niets anders zijn, dan eene Engelsche Kolonie. Portugal is eindelijk van Engelands juk verlost; Uwe Majesteit bezet het met uwe troepen; aan den Zeekant is het zonder verdediging gelaten, en een deel van het gesc uit der Zeestranden is vernageld; ook bedreigt Engeland die met de daad; het blokkeert de Portugeesche havens; het wil de Kusten verwoesten. Spanjen heeft voor Kadix gevreesd, het vreest voor Ceuta; het is naar dat punt der Wereld, dat de Engelschen hunne geheime Expeditiën rigten willen. Zij hebben zeer vele troepen te Gibraltar ontscheept; zij hebben die, welke uit de Levant verjaagd waren, naar dien kant terug geroepen, als ook een deel der genen, die zij in Sicilën hadden op een gepakt. Hunne langs de Spaansche kust kruisende Eskaders worden waakzamer; zij schijnen zich op dat Rijk te willen wreken over de nederlagen, die zij in deszelfs Kolonie ondergaan hebben. Geheel het Schier-Eiland verdient dus uwer Majesteits opmerkzaamheid bijzonderlijk tot zich te trekken. Ik heb geoordeeld aan Uwe Majesteit dezen staat van zaken voor oogen te moeten stellen; uwer Majesteits wijsheid zal U de maatregelen voorschrijven, welken die toestand verëischt.

Ik ben, enz.

Parys, den 2 Januarij 1808.

(*geteekend*,) CHAMPAGNY.

Rapport van den Minister van Oorlog aan Z. M. den Keizer en Koning.

Uwe Majesteit heeft mij gelast het 1ste en 2de Corps van Observatie der Gironde te formeeren. Het 1ste Corps, onder bevel van den Generaal *Junot*, heeft Portugal veröverd. De Voorhoede van het 2de is reeds gereed, om het 1ste te volgen, bijaldien de omstandigheden zulks vereischen mogten.

Uwe Majesteit, wiens voorzigtigheid niets verzuimt, heeft gewild, dat het Observatie-Corps van den Oceaan, waarover dezelve het bevel heeft opgedragen aan den Heer Maarschalk *Moncey*, eene 3de Linie zou uitmaken.

De noodzakelijkheid om de havens van het Vaste Land voor onzen onverzoenbaren Vijand te sluiten, en op alle punten van aanval eene genoegzame magt te hebben, om gebruik te maken van de gelukkige omstandigheden, die zich mogten opdoen, om den Oorlog in het hart van Engeland, Ierland en de Indiën over te brengen, kunnen de oproeping der Conscriptie van 1809 noodzakelijk maken.

De partij, die te Londen de overhand heeft, is openlijk uitgekomen voor het grondbeginsel van eenen eeuwigdurenden Oorlog, en de Expeditie op Koppenhagen heeft hare misdadige oogmerken aan den dag gelegd. Offschoon Europa's gelieele verontwaardiging tegen Engeland is opgerezen; offschoon, op geen tijdstip nog, Frankryk zoo talrijke legers bezeten hebbe, is zulks nog niet genoeg: de Engelsche invloed moet alomme kunnen aangegrepen worden, waar zij bestaat, tot op het oogenblik, dat het gezigt van zoo vele gevaren Engeland dwinge, om de Oligarchen, die deszelfs raadsvergaderingen besturen, uit dezelven te verwijderen, en het bestuur te vertrouwen aan lieden, die wijs zijn, en in staat, om de liefde en de belangen van hun vaderland overëentebrengen met het belang en de liefde van het menschdom.

Eene gewone Staatkunde zou Uwe Majesteit hebben kunnen aanraden, om zijne troepen te verminderen; doch deze Staatkunde zou een geestel voor Frankryk zijn: zij zou de groote uitkomsten, die Uwe Majesteit heeft voorbereid, onvolkomen maken. Ja, Sire, verre van uwe Legers te verminderen, moet Uwe Majesteit die vergrooten, tot dat Engeland de onafhankelijkheid van alle Mogendheden verklaard zal hebben, en aan de Zeeën die rust terug gegeven, die Uwe Majesteit aan het Vaste Land verzekerd heeft. Ongetwijfeld moet het Uwer Majesteit smertelijk vallen, nieuwe opofferingen van uwe Volken te vorderen, hun nieuwe verpligtingen op te leggen; maar, Uwe Majesteit moet voldoen aan die kreet aller Franschen: „Eene rust, tot dat de Zeeën vrij zijn, en tot dat een „billijke Vrede Frankryk hersteld hebbe in het heiligste, nuttigste en noodzakelijkste zijner regten."

Ik ben enz.

Parys, den 6 Januarij 1808.

(*geteekend*,) CHAMPAGNY.

Het tweede Senatus-Consult, door den Moniteur medegedeeld, bestaat uit de navolgende Artikelen:

Art. I. De Steden Kehl, Kasfel, Wesel, Vlissingen, en derzelver onderhorigheden, worden met het grondgebied van het Fransche Rijk vereenigd.

II. Kehl zal een gedeelte uitmaken van het Departement van den Neder-Rhyn, Kasfel van het Departement van den Mont-Tonnère, Wesel van het Departement van de Roer, en Vlissingen van het Departement van de Schelde.

III. Het tegenwoordig organiek Senatus-Consult zal, bij eene Boodschap, ter kennis van Z. K. en K. M. gebragt worden.

De beweeggronden van dit laatste Senatus-Consult zijn vervat in de navolgende, bij de voordragt tot hetzelve, door den Staats-Raad en Minister van Staat *Lacuée* gedane aanspraak:

MONSEIGNEUR, SENATEURS!

Zijne Keiz. en Kon. Maj. heeft ons gelast, u het Concept van een organiek Senatus-Consult voor te stellen, strekkende, om de Steden Kehl, Kasfel, Wesel en Vlissingen met het Fransche grondgebied te vereenigen.

Indien niet reeds de groote gematigdheid van Z. M. den Keizer en Koning zich, bij zoo menigvuldige gelegenheden, op de luisterrijkste wijze voor het oog van Europa vertoond had, zou men buiten twijfel verwonderd staan, eenen Vorst, wiens zegevierende Adelaars van de Adriatische Zee tot aan den Niemen hunne vlugt hebben uitgestrekt, den Franschen Senaat plegtig te zien zaam roepen, ten einde aan denzelven het behouden van slechts vier bijna onmerkbare punten zijner onmetelijke veröveringen voor te slaan.

Men zou zich vragen, waarom, na de Staten zijner Bondgenooten zoo edelmoedigelijk vergroot te hebben, hij niet denkt, om de zijnen uit te breiden; want het is geene vergrooting, wanneer hij zich vergenoegt, met daar bij te voegen de vesting Kehl, die alleen als eene aan Straatsburg onderhorige plaats te beschouwen is, en die van Kasfel, die een noodwendig deel uitmaakt der vestingwerken van Mentz.

Het is mede slechts als een militair punt, dat Wesel zich hecht aan de linie van verdediging des Rhyns.

Het bezit eindelijk van Vlissingen, hetwelk ten halve reeds aan ons beheerde, heeft alleen ten doel, den mond der Schelde te beschermen, en de luisterrijke bestemming van Antwerpen met een onwinbaar bolwerk te verdedigen.

Het zijn dus geenzins oogmerken van vergrooting, die Z. M. den Keizer en Koning hebben uitgelokt. Zijn genie heeft Frankryk groot genoeg gemaakt; zijne voorzorg wil thans nog alleen aan hetzelve een duurzaam aanwezen verschaffen, en tevens aan het Rhijn-Verbond, dat hij heeft opgerigt, eene zoo vermogende als snelle hulp verzekeren, bijaldien het eenmaal door buitenlandschen aanval bedreigd mogt worden.

De Heer Ambassadeur *Caulincourt* heeft, zoo men vernoemt, den 20 December ll. zijn eerste plegtig gehoor bij Z. M. den Keizer van Rusland gehad. Gister, Zondag den 24, is door Z. M. den Keizer en Koning eene plegtige afscheids-audiëntie verleend aan den Hertog *de Frias*, buitengewoon Ambassadeur van Zijne Katholijke Majesteit.

DUITSCHLAND.

MUNCHEN *den* 20 *Januarij*.

Men heeft alhier, met brieven uit Milaan van den 4 dezer, de tijding, dat daags te voren een Traktaat van Koophandel tusschen de Koningrijken van Italiën en Beyeren is tot stand gekomen, waarvan men zich in de beide Rijken de gelukkigste gevolgen belooft; zijnde hetzelve, zoo men verzekert, allervoordeeligst voor beide de Staten. De Heer Baron *van Montgelas* is de Onderhandelaar voor ons Hof geweest. Het gemeld verdrag is, ter ratificatie, aan Z. K. K. M. naar Parys gezonden.

PUBLIEKE FONDSEN.

Den 25sten Januarij waren, op de Beurs van Parys, de prijzen der publieke Fondsen als volgt: 5 pCts. Geconst., jouisf. van 22 Sept. 1807, 85 fr. 65 c. *Idem*, jouisf. van 22 Maart 1808, 0 fr. 0 c. Aktiën van de Bank, van 1 Januarij, 1255 fr. 0 c.

De Beursprijs van diverse Effecten was, op Zaturdag, den 30 Januarij 1808, te Amsterdam, als volgt:

Holland.

Schuldbrieven . .	2½ pCt.	36¾ à 37	Vrijw. Neg. 1797	5 pCt.	70½ à 71
Dito	3 —	42¾ à 43	30 Jar. Rent. 1798	5 —	77 à 79
Geforc. Neg. 1798	2½ —	36 à 36¼	20 Jar. dito 1804	5 —	44¼ à 44½
Oblig. oude form	2½ —	34½ à 35	Losrenten 1798 .	3½ —	49½ à 50
Bat. Rescriptiën	4 —	58¾ à 59	——— 1801 .	3½ —	49½ à 49⅝
Geldersche dito	4 —	55 à 56	——— 1802 .	5 —	70½ à 71
Brabandsche dito	4 —		——— 1802 .	2½ —	36½ à 36¾
Oblig. Domeinen	4 —	73¾ à 74	Kon. Neg. 1807 .	6 —	97¼ à 97½

Amerika.

Negotiatie bij *Wilink en Staphorst*, . . .	5 pCt.	100 à 100½	1 Julij 1791	5½ pCt.	75½ à 76
Fondsen bij *Staadnitski* 1787,	6 —	205 à 206	Dito bij *Idem*, 1 Nov. 1791,	4½ —	64¼ à 64¾
Dito bij *van Staphorst*, 1789,	6 —	196 à 198	Dito bij *Idem*, 1 Junij 1792,	4½ —	64¼ à 64¾
Dito bij *Crommelin*	6 —	131 à 133	Dito bij *Hope en Comp.*, C. S.,	5½ —	105½ à 105¾
Dito bij *van Staphorst*, Jan. 1791,	6 —	86½ à 87	Dito bij *van Staphorst*, . . .	5½ —	101½ à 102
Dito bij *Idem*, 1 April 1791,	5½ —	79½ à 80½	Cert. der oorspr. Fondsen bij *Idem*, C. S.	3 —	63½ à 64
Dito bij *Idem*,			Akkers, 1ste Negociatie		43 à 43½
			Idem, 2de Negociatie		38 à 38½

Denemarken.

Rollen, bij *Dail*,	4 pCt.	93 à 98	Kroon, bij *Finman*,	4 pCt.	97½ à 98
Bank, bij *Idem*,	4 —	97 à 97½	Aziatische Comp.	5 —	93½ à 95

Spanjen.

Bij *d'Echenique*,	3½ pCt.	61 à 62	Bij *Hope en Comp.*, 1805.	5½ pCt.	93 à 93½
Bij *Croese en Comp.*, ...	5 —	97½ à 98	Bij *Idem.*, 1807,	5⅛ —	88¼ à 88½

Oostenryk.

Bij *Goll en Comp.*,	5 pCt.	53½ à 56	Bij *J. Ozy en Zoon*,	4½ pCt.	
Bij *J. Ozy en Zoon*,	5 —		Bij *Goll en Comp.*,	4 —	51½ à 52⅝
Bij *Goll en Comp.*,	4½ —	51½ à 52	Bij *J. Ozy en Zoon*,	4 —	

Diversen.

Rusland, bij *Hope en Comp.*, . . .	5 pCt.	92½ à 92¾	Fransche Fondsen,	5 pCt.	80¾ à 81
Zweden, bij *Hoguer*, ...	5 —	94 à 94½	*Idem*, Certificaten bij *Ketwich en Voombergh, van Halmaal en Hagendoorn*, en *W. Borski*, ...	5 pCt.	81¼ à 81⅝
Dito bij *Hasselgreen*	5 —	94 à 94½	Saxen	5 —	102 à 102½
Portugal, bij *Hope en Comp.*, . . .	5 —	94½ à 95	Napels, ...	6 —	93¾ à 94

MINISTERIE van BINNENLANDSCHE ZAKEN.

*** De rampen, welken de Storm en de hooge Watervloed van den 15 dezer maand, bijzonder in het Departement Zeeland, heeft veröorzaakt, zijn genoegzaam bekend. Een ieder weet uit de deswegens ingekomene berigten, hoe vele schaden daar door aan de Ingezetenen van dat Departement zijn toegebragt, en hoe een aantal van dezelven, door verlies van have en goed, of tot volkomen armoede, of in zeer behoeftige omstandigheden zijn gekomen; en hoe ook speciaal eene menigte Ingezetenen der Stad Vlissingen in dat lot hebben gedeeld.

Zijne Majesteit de Koning, door den toestand van zoo vele ongelukkigen getroffen, en daar aan alle mogelijke hulp en verzachting willende toebrengen, en tevens kennende het karakter der Hollandsche Natie, welke steeds door mildadigheid heeft uitgemunt, is dan ook aanstonds bedacht geweest, om alle de ingezetenen van het Land in de aangename gelegenheid te stellen, om zich ten dezen van hunnen pligt te kunnen kwijten, op eene wijze, welke hun verzekert, dat hunne liefdegaven wél besteed zullen zijn, en uitgedeeld worden daar, waar de meeste hulpe noodig is.

Hoogstdezelve heeft met dat oogmerk de vergunning gegeven tot het doen van eene inzameling van penningen door het geheele Rijk, ten behoeve der ingezetenen van Zeeland, welke door den gemelden ramp van den 15 dezer het meest bijzonder zijn getroffen, met bepaling, dat deze penningen voor de eene helft zullen worden besteed tot soulaas der ongelukkigen binnen Vlissingen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken, deze dispositie Zijner Majesteit ter kennisse van allen en een iegelijk brengende, informeert hun tevens, dat door de Heeren Land-Drosten, in de respectieve Departementen, de noodige schikkingen tot den ontvangst der Penningen, welken de Ingezetenen tot dit einde willen te zamen brengen, zullen worden gemaakt, en van die schikkingen worden kennisse gegeven.

De edelmoedige denkwijze van de Ingezetenen van dit Land, als het 'er op aankomt, om ongelukkigen, en voorál onder hunne Landgenooten, te helpen, en de zoo menigwerf daarvan gegevene bewijzen zijn genoegzame waarborgen; dat een ieder met genoegen aan deze aanmoediging Zijner Majesteit gehoor zal geven, en, zoo veel zijn vermogen toelaat, gaarne het zijne tot bereiking van dat edel doel zal toebrengen.

Utrecht, den 31 Januarij 1808. J. H. MOLLERUS.

MINISTERIE van JUSTITIE en POLITIE.

*** De Drossaart en Opperstrandvonder van den Eilande Terschelling en Griend, *T. P. Robbé*, maakt, bij deze, aan elk en een iegelijk bekend, dat bij hem zijn aangespoeld 4 vaten Rum of Brandewijn, 5 kasjes Wijn in flesfen, en een vaatje Azijn; allen, welke sustineeren hier op eenig regt te hebben, addresseeren zich, voorzien van behoorlijke blijken, bij gemelden Drossaard en Opperstrandvonder.

Terschelling, den 24 Januarij 1808.

JUDICATURE over de Middelen te Water en te Lande.

*** Ten overstaan van den Commissaris-Generaal van Zijne Majesteit den Koning, voor de Zaken van de Convooijen en Licenten, Departement Amsterdam, zal de Vendumeester *D. du Bois*, op het Zee-Kantoor te Amsterdam, op Woensdag, den 3 Februarij 1808, des voordemiddags ten 10 uren, publiek aan de meestbiedenden voorstoots, *ad opus jus habentium*, Verkoopen: eene partij van 4736 Zweedsche Deelen en 3 Vaatjes Teer, gelost uit het Prijsschip *Prudentia*, en liggende in het Pakhuis *den Gouden Bal*, op de Rapenburger Gracht over de Plantagie, benevens 70 Deelen, 23 heele en twee halve Pijpen Hennip-Olie, 24 Balen Vlas, 25 Pakjes Zijldoek, 2 Pakjes Ravensdoek, 1 Tafel en 1 Hoekbufetje, 1 Kistje met een restantje Smeerkaarsen, gelost uit 't Prijsschip *de Vrouw Anna Carolina*, en liggende in het Onderstuk van 't Pakhuis *het Slot van Riga*, in de Achterstraat bij de Peperbrug; zijnde alle deze bovenstaande Goederen twee dagen vóór den Verkoopdag te zien, en kunnende de Veil-Conditie op 't Secretarie der Convooijen en Licenten door een ieder gelezen worden.

*** Wordt geadverteerd, dat, door mij Ondergeteekenden, eersten Gezworen Exploicteur van den *Raad ter Judicature over de Middelen te Water en te Lande, van het Koningrijk Holland*, uit krachte van een vierde Mandament, gedepêcheerd op een Akte van derde Default, beide in dato den 12 Januarij 1808, Geïmpetreerd bij den Advokaat-Fiskaal Generaal des Konings, (als daar toe bij Besluit van Zijne Majesteit den Koning, van den 29 September 1807, speciaal geautoriseerd,) op den 19 Januarij 1808, bij openbaren Edicte, *ad valvas curiæ*, uit den naam ende van wegen Zijne Majesteit den Koning, voor de *vierdemaal*, *ex superabundanti*, deze reize *voorál*, zijn gedagvaard allen en een iegelijk, (behalve die genen, die zich bereids hebben gemeld,) die, niettegenstaande het 5de Artikel der Publicatie van Hun Hoog Mogenden, van den 31 Meij 1805, zouden willen sustineeren eenig Regt of Actie te hebben tot of op 75 Vaten ruwe Suiker, gemerkt $\frac{SF}{C}$ 37–111 inclusive, en 8 Kisten Campher, gemerkt $\frac{SE}{G}$ 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, en 10 Vaten Rood Hout, of vijf Last, te zamen 1011 stuks, of eenig gedeelte van dien, uitgemaakt hebbende de Lading van het Schip *de Vriendschap*, gevoerd geweest bij *Simon Kloos*, onder den naam van *Arie de Jong*, te compareeren, of e Gemagtigden te zenden, voor meergemelden Raad, alhier in den Haag, op Dingsdag, die zijn zal den 2 Februarij 1808, des voormiddags de klokke 12 uur, omme te zien wijzen het verder profijt van den voorsz. Default, het Intendit te zien verifiëeren, en de Sententie te hooren pronuntiëeren, dezelve beteekenende, dat even verre zij Compareeren dan niet, de voorsz. Raad, nogtans, in 't wijzen van het verder profijt van alle Defaulten, in deze gedecerneerd, verifiëeren van het Intendit, pronontieeren van de Sententie, als anderzints, voort zal Procedeeren, als naar regten dienen en behooren zal.

Aldus gedaan van de Puije van voorsz. Raad, in den Haag, den 19 Januarij 1808. H. B. VERBUYS.

BY HET BUREAU DER KONINKLIJKE COURANT, te *Utrecht*.